

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 12 April 2000 21:07 - Last Updated Friday, 18 April 2008 18:25

இந்த பிரதான கட்டுரையானது இக்கட்டுரையின் மையமாகும். தசீய, இன, மதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள் யார்? வல்லவனின் ஒலிக்கு முற்றைக்கு எதிரான ஒடுக்கப்படும் மக்களின் குரல்களே. இன்று உலக மக்களின் சனநாயகத்திற்கு, சமாதானத்திற்கு சவால் விடுகின்றது எனக் கருவது இன்றைய உலகில் ஒற்றைப் பொருளாதார ஒழுங்கை பாதுகாக்கக் கோருவதே யாகும்.

இன்று உலகில் சமாதானத்துக்கு, ஜனநாயகத்திற்கு சவால் விடுபவர்கள் உண்மையில் மலே நிலை வல்லரசுகளே. அதை மறுத்து அதற்கு பிச்சபிக் விரும்பும் இவர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தசீய, இன, மத உணர்வுகள் மீது சமத்தி விடுவது என்பது ஆபத்தானதே.

இன்று உலகில் எப்பத்திலும் எழும் மத, இன, தசீய, நிற வாதத்தை எடுப்பின், அதன் பின்னணியில் நிரேபியாகவோ, மறைமுகமாகவோ மலே நிலை வல்லரசுகள் மிகத் திட்டமிட்டு இயங்குகின்றன. இந்த நிரூப்பில் குளிர்காயும் ஏகாதிபத்தியங்கள், அதையே இவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டாக மீள்வதைக்கின்றனர். அதை நிரேபியாகவும், மறைமுகமாகவும் முன்வைக்கின்றனர். அதையே ராதிகா குமாரசாமியும் செய்கின்றார் என்பதை மறக்கூறிய வாதம் தெளிவாக்கிறது.

அடுத்து இவர் குறிப்பிடுகிறார் ""இலங்கை தமிழ் மக்களுக்கு நீதி கிடைக்க வேண்டிடும் எனில் வன்முறைப் போராட்டமே சட்ட நிலைத் தகவுள்ள வழி என்று"" எனக் கூறி ஆயுதப் போராட்டத்தை எதிர்க்கும் இவர் ஆயுதத்தைக் கைவிடக் கோருகின்றார். இலங்கையில் ஆயுதப் போராட்டம் அல்லாத மாற்று வழியை முன்வைக்கின்றார். 1948 முதல் அவர் காட்டும் உதாரணத்தை மட்டும் கட்டுரையில் காணவில்லை. ஏன்? ஆயுதப் போராட்டம் மாற்று வழி இன்றித்தான் உருவானது என்பதை சிங்கள இனவாதிகள் மறுப்பது போல் இவரும் மறுப்பதுதான் வடிகை.

